

ת"פ 1575/08 - מ.י. מדור תביעות פלילי ת"א נגד פלוני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 1575-08 מ.י. מדור תביעות פלילי ת"א נ' פלוני
בפני כב' השופט בכיר יצחק יצחק

בעניין: מ.י. מדור תביעות פלילי ת"א
ע"י ב"כ עו"ד רותם חזן
נגד
פלוני
המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד מוטי לוי
הנאשם

נימוקי הכרעת דין

מבוא

1. בתאריך 12.2.14 הוריתי על זיכוי הנאשם מחמת הספק, והתיק נדחה לצורך מתן נימוקים ליום 3.3.14.
2. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 4.4.06 בבית עסק ברחוב ___ בהרצליה תקף הנאשם את המתלונן בכך שהכה עם אגרופו בראשו של המתלונן. כתוצאה מכך, נגרמה למתלונן חבלה בדמות שריטה מדממת במצחו.
3. הרקע לתקיפה על פי עובדות כתב האישום היה חשדו של הנאשם כי המתלונן הטריד מינית את הנאשם.

פרשת התביעה

4. מטעם התביעה העיד המתלונן, עד ראייה שהינו חברו של המתלונן, וכן הוגש לוח תצלומים מהם עולה כי אכן קיימת פגיעה במצחו של המתלונן.
5. עד תביעה 1, המתלונן אלמוני, העיד כי עמד בחצר בזירת האירוע, ולפתע הגיע הנאשם מאחור ותקף

אותו. העד מסר, כי התגונן אל מול תקיפת הנאשם. עוד הוסיף, כי קיימת היכרות רבת שנים עם משפחת אשת הנאשם ואביה, אשר היה שותפו העסקי במשך שנים רבות.

(פרוטוקול מיום 4.7.11, עמ' 5, שורות 18-27).

6. עד התביעה נ' העיד, כי הינו חברו של המתלונן מזה חמישים שנה. לדבריו, בעת שעמד ליד מכוניתו עם הנאשם לפתע הגיע אדם אשר דחף את המתלונן ופגע בו עם אגרופו בפניו. אשר על כן, רץ לעברם כדי להפריד, ואילו הנאשם צעק ואיים כי יהרוג אותו. בשלב כלשהו, אחז הנאשם מוט ברזל, אך אדם אשר נכח במקום עצר בעדו מלהתקרב אליהם.

(עמ' 15, שורות 8-15).

7. אין חולק, כי הרקע להתרחשות נשוא כתב האישום היה טענה של אשת הנאשם דאז כי המתלונן תקף אותה מינית בכך שנגע בשדיה. אשר על כן, התקשרה אשת הנאשם לנאשם והודיעה לו על מעשיו של המתלונן כלפיה. מאותה נקודת זמן חלוקים הצדדים באשר להתרחשות נשוא כתב האישום.

פרשת ההגנה

8. מטעם ההגנה העיד הנאשם. לדבריו, אשתו דאז קראה לו, תוך שהיא בוכה ומודיעה לו כי המתלונן נגע בה במקומות מוצנעים. אשר על כן, הגיע הנאשם לזירת האירוע והטיח בפני המתלונן את הדברים אותם מסרה לו אשתו. לגבי האירוע נשוא כתב האישום טוען הנאשם, כי לא תקף את המתלונן, וכי לאחר טענת הנאשם על מעשיו של המתלונן, דחף המתלונן את הנאשם וסטר לו. אשר על כן, הרים הנאשם את ידו על מנת להגן על עצמו. באותו מעמד נכחה חמותו של הנאשם והפרידה ביניהם. בשלב כלשהו, ניגש הנאשם והחזיק מוט בידו. לדבריו, רצה להגן על עצמו מפני המתלונן. באשר לפגיעה בפניו של המתלונן העיד הנאשם, כי ככל הנראה נחבל המתלונן משעונו של הנאשם, כשהאחרון ניסה להגן על עצמו. הנאשם הכחיש מכל וכל כי הכה באגרופים את המתלונן.

9. יש להדגיש, כי אחד הנימוקים החשובים בזיכוי הנאשם מתייחס להליכים שלאחר האירוע. יצוין, כי שני הצדדים פנו בתלונה למשטרה, דהיינו המתלונן ואשת הנאשם דאז. המתלונן התלונן על תקיפה, ואילו אשת הנאשם דאז העידה על כך שהמתלונן תקף אותה מינית. לעניין זה, אני מפנה להודעת אשת הנאשם אושרת ירקוני מיום האירוע (4.4.06 שעה 12:44), מוצג נ/5. על פי הודעה זו, התלוננה אשת הנאשם כי המתלונן הגיע למקום עבודתה וניסה לנגוע בחזה ואחר גם נגע בצווארה, ואף קילל אותה. באשר לאירוע מסרה אשת הנאשם דאז, כי התקשרה לנאשם, תוך שהיא בוכה ומספרת לו על מעשיו של המתלונן כלפיה. הנאשם הגיע, פנה למתלונן וביקש ממנו כי יתנצל, או אז המתלונן דחף את הנאשם. אשת הנאשם ציינה, כי הנאשם ביקש להגן על עצמו.

10. במסגרת חקירת המשטרה פנתה המשטרה לאשת הנאשם דאז וחמותו, אשר אף היא נכחה באירוע. על פי מזכרים ת/4, ת/5, הודיעו השתיים כי נעשתה "סולחה" ואין הן מעוניינות להמשיך בהליכים. הסכמה זו התבססה גם על רצון המתלונן לדבריהם לסגור את התלונות באופן הדדי, **ואכן התלונות נגנזו כנגד כל הצדדים**. יצוין, כי המתלונן הכחיש שנערכה סולחה כלשהי בין הצדדים.
11. לדברי המתלונן, לאחר סגירת התיקים, פנה המתלונן לחבריו השר דיכטר והשר גדעון עזרא. מדובר בהיכרות אישית בין העד לבין שרים אלה.
12. הסניגור מלין על דברים אלה, שכן לשיטת הסניגוריה הורו השרים על פתיחת התיק, ודבר זה אסור לעשותו.
13. עיקר טענת הסניגוריה בנושא זה היא, כי עם פתיחת התיק אך ורק כנגד הנאשם מבלי לגבות עדויות מפורטות של אשת הנאשם דאז וחמותו של הנאשם **שנכחה** באירוע, נוצר מצב בו הנאשם לא יכול היה להוכיח את גרסתו בדרך של חקירה ממצה. משמעות הדברים היא, כי עדי ראיה מהותיים לא נחקרו כיאות על ידי המשטרה, ובכך נפגעה הגנתו של הנאשם, אשר הסתמך על סגירה הדדית של תיקים, שאכן בפועל התרחשה.

דין והכרעה

14. כאמור, אין חולק שהרקע לאירוע היתה תלונה של אשת הנאשם דאז, לפיה המתלונן תקף אותו מינית, תוך שהוא נוגע בגופה במקומות מוצנעים. בשל התנהגותו זו של המתלונן, התקשרה לנאשם, תוך שהיא בוכה ומספרת לו על מעשיו של המתלונן. במצב דברים זה הגיע הנאשם לזירת האירוע.
15. קיימות סתירות בדברי המתלונן, כפי שמעלה אותם הסניגור בפרוטוקול הדיון מיום 12.2.14, עמ' 3. בהודעתו במשטרה מציין המתלונן, כי הנאשם הכה אותו במכת אגרוף אחת במצחו, ואילו בביהמ"ש העיד כי הנאשם הכה אותו במספר אגרופים.

(עמ' 5, שורה 27).

בהודעתו במשטרה לא מסר המתלונן, כי אשת הנאשם דאז טענה כנגדו כי נגע בשדיה. דברים אלה עלו רק במהלך עדותו בביהמ"ש. בהודעתו במשטרה מסר, כי קודם לתקיפתו על ידי הנאשם, הנאשם קילל אותו, אך בביהמ"ש טען כי הנאשם הגיע ומיד תקף אותו.

(עמ' 5, שורה 18).

עוד הוסיף המתלונן, כי הנאשם התקשר אליו, ובמהלך שיחת טלפון קילל אותו. יצוין, כי עובדה זו לא

הועלתה על ידי המתלונן במסגרת חקירתו במשטרה.

16. עד התביעה נ' העיד, כי ישנם דברים אשר נכתבו במסגרת עדותו שהוגשה בהסכמה נ/6, אך הדברים לא נאמרו מפיו. הדברים מתייחסים לגבי מיקומו של העד עם תחילת האירוע, דהיינו אם היה בתוך הרכב כשהחל האירוע או מחוצה לו.
17. קיימת חברות קרובה בין שני עדי התביעה הנמשכת שנים רבות. דבר המחייב זהירות רבה בבחינת כלל הראיות בתיק, ואין להסתמך אך ורק על דברי המתלונן וחברו נ'.
18. כפי שקבעתי קודם, הגנת הנאשם נפגעה באופן ממשי בכך שאל מול עדות המתלונן וחברו נ' עומדת רק עדות הנאשם ללא עדויות אשתו דאז וחמותו. מדובר בשתי עדות ראייה לאירוע, אשר לא נגבו מהן הודעות מפורטות, וזאת בשים לב לכך שהללו מסרו על פי מזכרים שאין רצון להמשיך ולהתלונן, לאור הסולחה שהושגה בין הצדדים. מצב דברים זה יוצר חוסר איזון ממשי בכל הקשור לאיסוף ראיות באופן שיוביל לחקר האמת.
19. לנוכח הסתירות שהובאו לעיל, וכן אי יכולתו של הנאשם להציג את גרסת עדות הראייה לאירוע באופן ממצה ומעמיק, וזאת על דרך חקירה משטרית נאותה, מצאתי מקום להורות על זיכוי הנאשם מחמת הספק.

ניתנה היום, א' אדר ב תשע"ד, 03 מרץ 2014, במעמד הצדדים